

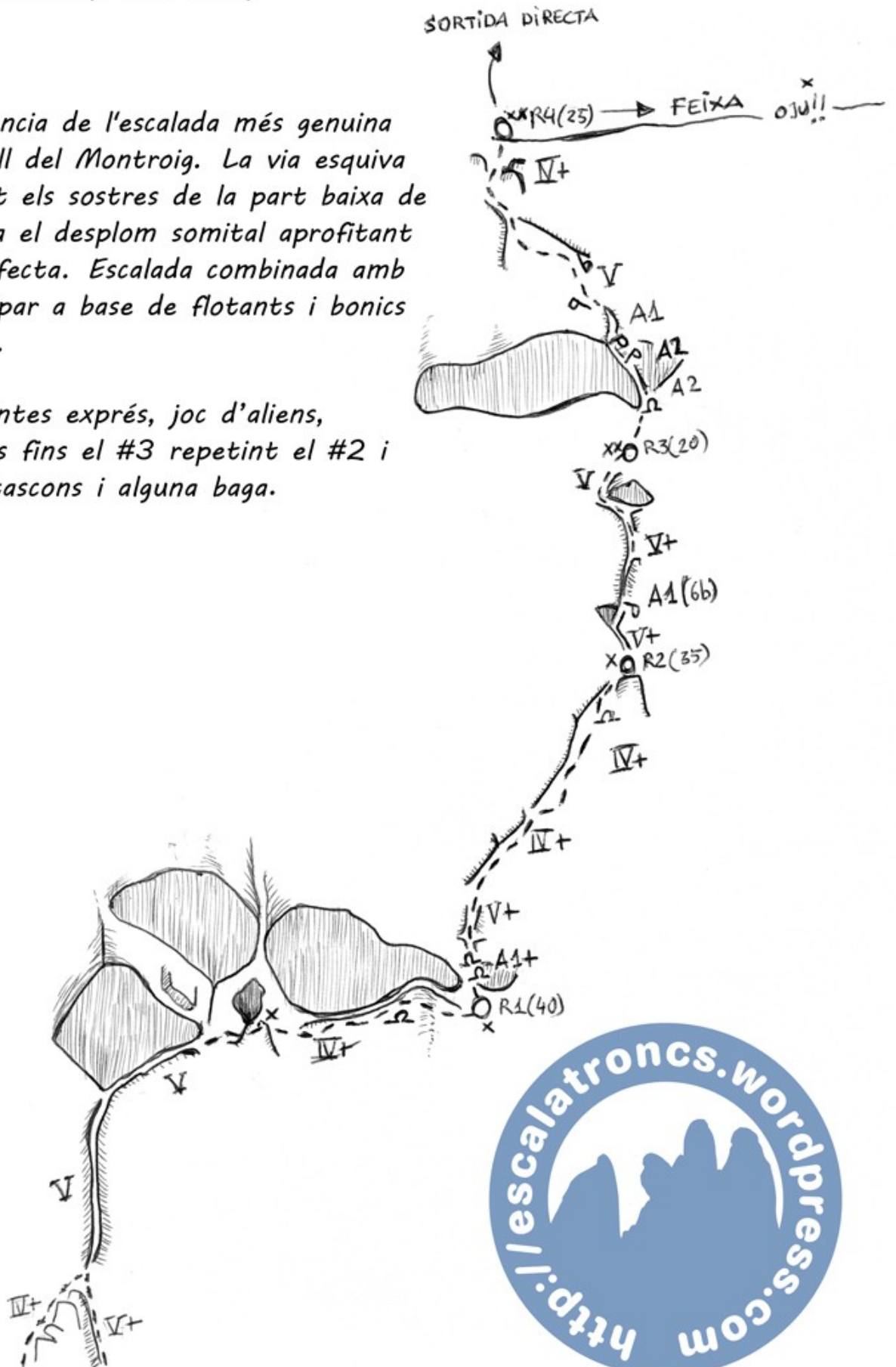
PALA ALTA

VIA DEL LLONS (MD+) 120m

Oberta per J. Marmolejo i J. Godoy
l'any 1990.

Guapa via, essència de l'escalada més genuïna al petit big wall del Montroig. La via esquiva estratègicament els sostres de la part baixa de la paret i ataca el desplom somital aprofitant una fissura perfecta. Escalada combinada amb artificial a equipar a base de flotants i bonics trams en lliure.

Material: 16 cintes exprés, joc d'aliens, joc de Camalots fins el #3 repetint el #2 i el #3, joc de tascons i alguna baga.

Essència de l'escalada més clàssica en aquesta raconada del recollit Montroig, on tot és de mida humana, la Via del Llons encerta el camí entre extraploms, esquivant-los estratègicament i quan no queda més remei superant-los pel punt més dèbil. Escalada combinada amb artificial a equipar a base de flotants i bonics trams en lliure: guapa via!

- Via: Del Llons
- Zona: Montroig – Pala Alta
- Dificultat: V+/A2 (MD+)
- Dificultat obligada: V+/A2
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via poc equipada. La primera i la segona reunió només tenen un espit però són molt fàcils de reforçar
- Material: 16 cintes exprés, joc d'aliens, joc de Camalots fins el #3 repetint el #2 i el #3, joc de tascons i alguna baga
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanès trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, que passa per sota la paret fins al peu de via (1 km). Per contra, si anem amb 4x4 podem seguir per la pista fins al Coll de Porta i aparcar allí. Després desfem un tros de pista caminant fins al peu de via, fàcil de situar mercès als evidents extraploms de la part inferior.

La via:

D'una lògica aclaparadora, la via sap trobar en tot moment el pas més assequible entre els desploms de la part baixa de la paret, superant-los, al inici del segon llarg, per la part més dèbil. El sostre somital es guanya per una pregonna fissura, que haurem d'equipar amb flotants. La via es troba pràcticament des-equipada, no obstant, sempre tindrem aprop un bon emplaçament on col·locar una peça quan estiguem necessitats.

Descens:

Un cop a la feixa marxem cap a la dreta, anant al tanto. Un cop fora de la mateixa anem a buscar un petit corriol que baixa fins al Coll de Porta.

El que més m'ha agradat:

- Tot i ser curta tots els llargs tenen el seu encant, destacant-hi especialment la plasticitat de la primera tirada i la superació del sostre de la darrera.
- Fantàstica ruta per amortitzar els friends i els tascons.